

§ 1. Oprócz zasiłków, których wysokość określa art. 10 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o budowie publicznych szkół powszechnych (Dz. U. R. P. № 18, poz. 144), mogą być udzielane gminom pożyczki ze Skarbu Państwa na budowę lub przebudowę publicznych szkół powszechnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli, wznoszonych zgodnie z wymaganiami powyższej ustawy, oraz na kupno budynków dla publicznych szkół powszechnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli, lecz tylko w tym wypadku, jeżeli cena kupna wraz z kosztami ewentualnej przebudowy nie będzie przekraczała kosztów wzniesienia nowego budynku. Pożyczki, jak również i zasiłki ze Skarbu Państwa, nie mogą być udzielane gminom na nabycie gruntów pod zabudowania, na boiska i ogrody szkolne.

§ 2. Pożyczki na cele wymienione w § 1, udzielane będą na warunkach następujących:

- a) pożyczki będą oprocentowane, poczynając od 1 stycznia roku następnego po przyznaniu pożyczki, w stosunku pięć od stu (5%) rocznie;
- b) pożyczki będą spłacane Skarbowi Państwa Polskiego w ciągu lat 15; w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, pożyczka może być udzielona na termin dłuższy, do lat 40. Pierwsza rata pożyczki wraz z odsetkami za czas ubiegły będzie wpłacona przez gminę na rachunek Skarbu Państwa w trzecim roku kalendarzowym po przyznaniu gminie pożyczki;
- c) pożyczki będą spłacane równymi ratami rocznymi, uiszczanymi wraz z odsetkami, należnymi do dnia 31 grudnia tego roku, w którym spłata odnośnej raty następuje; kalendarzowy termin wpłaty kwoty, należnej tytułem raty wraz z odsetkami, określony będzie przy udzieleniu pożyczki;
- d) raty pożyczek wraz z odsetkami od sum należnych będą spłacane w obowiązującej w danym czasie walucie Państwa Polskiego według urzędowego kursu przerechowania.

§ 3. O przyznaniu gminie pożyczki decyduje kurator okręgu szkolnego w porozumieniu z przedstawicielami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

§ 4. Przyznana pożyczka będzie wypłacona gminie po przedłożeniu przez nią poświadczonych odpisów uchwał o zaciągnięciu pożyczki, zatwierdzonych — zgodnie z obowiązującymi przepisami — przez władze nadzorcze, oraz po przedłożeniu skryptów dłużnych, podpisanych przez przedstawicieli gminy.

W uchwałach i skrypcie dłużnym będzie zaznaczone:

- a) że gmina przyjmuje i użyje pożyczki tylko na ten cel, na jaki pożyczka została przyznana;
- b) że gmina gwarantuje spłatę pożyczki wraz z należnymi odsetkami całym swoim tak nieruchomym, jak i ruchomym majątkiem, oraz wszystkimi dochodami gminy;
- c) że gmina zobowiązuje się wstawiać do budżetu swego corocznie aż do całkowitej spłaty pożyczki odpowiednią sumę na spłatę przypadających rat wraz z odsetkami;

d) że gmina wyraża zgodę, aby w razie opóźnienia w wypłacie raty w oznaczonym terminie zaległa rata była ściągnięta przymusowo w drodze postępowania administracyjnego wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 10 procent w stosunku rocznym od raty zaległej oraz z kosztami egzekucji.

§ 5. W razie niewstawienia przez gminę do budżetu gminnego odpowiedniej sumy na spłatę raty pożyczki wraz z należnymi odsetkami, władze nadzorcze wstawiają tę sumę do budżetu gminy.

§ 6. Należne raty wraz z odsetkami będzie gmina wpłacać w sposób i do kas lub instytucji wskazanych jej przez kuratora okręgu szkolnego.

§ 7. Warunki udzielenia pożyczki podane w niniejszym rozporządzeniu, mogą być w poszczególnych wypadkach zmienione za zgodą Ministra Skarbu.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wewnętrznych:

A. Kamiński

Minister Skarbu:

Michalski

513.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 8 lipca 1922 r.

w przedmiocie podwyższenia opłat za czynności
urzędów miar.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach (Dz. P. P. P. 1919 r. № 15 poz. 211) rozporządzenia o miarach (Dz. U. M-wa b. Dz. Pr. r. 1921 № 20 poz. 138), rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 716) i z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 752) oraz ustawy z d. 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 247), zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie bezwzględne stawki opłat, wymienione w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 maja 1922 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 39 poz. 326), podwyższa się o 50%.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1922 r.

Minister Przemysłu i Handlu:

Stefan Ossowski